

Τον τελευταίο καιρό βρίσκεται σε έξαρση

μία αντιμοναχική πο-λεμική, δείγμα του γενικότερου αντιεκκλησιαστικού και αντιχρι-στιανικού πνεύματος, που είναι βέβαια το πνεύμα του «κόσμου τούτου».

Έτσι: - Τηλεοπτική εκπομπή ανακάλυψε ότι, «χάνονται κορί-τσια». - Εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας επίσης ανακάλυψε ότι «χάνονται νέοι».

Και μου πήγε αμέσως η σκέψη στα κακόμοιρα πλάσματα που καταλήγουν ως εμπόρευμα σε μαγαζιά ή ανάκτορα της Ανατολής και της Δύσης. Μετά σκέφτηκα όλα εκείνα τα θύματα του λευκού θανάτου, που το τραγικό τους τέλος, και κυρίως τη συχνότητά του, τόσο συνηθίσαμε που δεν μας κάνει καμία αίσθηση πια. Για λίγο μου πέρασε από το μυαλό η ελπίδα του Έθνους που σαπίζει στα νυ-κτερινά ποτισμένα από το αλκοόλ. Είπα ότι για όλους αυτούς δεί-χνουν το ενδιαφέρον τους τα Μέσα μαζικής ενημέρωσης. Όταν όμως διάβασα τα πιο μέσα απογοητεύτηκα που «χαμένα», για τα ΜΜΕ, ήταν οι νέοι και οι νέες που βρήκαν το Χριστό, που αποστράφηκαν την αθλιότητα και ψευτιά και υποκρισία του «κόσμου» και α-ναζήτησαν την γνήσια «και μένουσα» αγάπη και χαρά. Είναι δύσκολο για τον «κόσμο» να δεχθεί την αλήθεια. Προτιμά-ει τον θάνατο. Δεν αναγνωρίζει τον Χριστό για Θεό του και παραπαίει απογοητευμένος. Του φτάνουν τα ξυλοκέρατα του ασώτου και τον ικανοποιεί το χοιροτροφείο. Και όταν αντιληφθεί κάποιον να

Ξεφεύγει από την λάσπη της φθοράς οδύρεται και διαμαρτύρεται φωνά-ζοντας:
«Χάνονται κορίτσια» ή «Χάνονται νέοι»!

Αυτός είναι ο «κόσμος» μας.

[Πηγή](#)